

mest påtrængende behov er fødevarer, telte, tæpper og på det sundhedsmæssige område medicin, vaccine og hygiejneartikler.

Dette er, hvad både verdenssundhedsorganisationen WHO og Dansk Røde Kors har fremhævet – også på skrift – på de anmodninger, vi er fremkommet med i forbindelse med diskussionen om indsatser på de her områder.

Disse behov har vi været med til at imødekomme fra regeringens side gennem den støtte, der umiddelbart blev ydet, og gennem de danske humanitære organisationer bidrog vi til indkøb af såvel medicin som hygiejneartikler, ligesom vi støttede organisationernes arbejde med at behandle de flygtninge, der har fået psykiske men af konflikten.

Vi har ydermere i fordelingen af de 40 mio. kr., der er ydet til FN-organisationerne, lagt vægt på at støtte de organisationer, der er med til at forbedre sundhedstilstanden for flygtningene, dvs. UNICEF, WHO og familiebefolkningsorganisationen UNFPA. Herudover har vi gennem et bidrag til den internationale familiefplanorganisation også støttet denne organisations bestræbelser på især at bistå voldsramte kvinder.

Det er rigtigt, at UNHCR's assisterende højkommissær, Søren Jessen-Petersen, på TV 2 den 12. april i forbindelse med et indslag om Kosovokonflikten gav udtryk for, at der var behov for et felthospital. Da regeringen ikke havde modtaget sådan en anmodning, tog vi straks kontakt til UNHCR og bad med henvisning til denne udtalelse om UNHCR's vurdering af de sundheds- og hospitalsmæssige behov. På trods af flere opfordringer må vi konstatere, at vi ikke har modtaget en sådan vurdering, endsiige en anmodning fra UNHCR om et felthospital eller et hospitalsskib.

UNHCR har i stedet henvist os til WHO; herfra har vi fået oplyst, at behovene primært retter sig mod støtte til WHO-personalet, der har erfaring fra arbejdet i konfliktsituationer, overvågning og kortlægning af sygdomsforekomsten blandt flygtninge, vaccinationsprogrammer, medicin og udstyr og styrkelse af behandlingsmulighederne inden for det mentale sundhedsområde. WHO har altså heller ikke prioriteret et hospital.

Da Røde Kors er omtalt i beslutningsforslaget, har vi endvidere fundet det naturligt at indhente denne organisations vurdering af behovet for et hospitalsskib. Røde Kors har i den forbindelse bemærket, at en placering af et ho-

spital må være et resultat af en analyse af behov, indsatsmuligheder og omkostninger. Røde Kors konkluderer i sin vurdering, at Dansk Røde Kors ikke hidtil fra Det Internationale Røde Kors har modtaget nogen anmodning om hverken et hospital eller et hospitalsskib.

Fra regeringens side lægger vi megen vægt på, at den danske bistandsindsats rettes mod flygtningenes mest påtrængende behov og dermed gør størst mulig gavn. Vi må derfor fra regeringens side afvise beslutningsforslaget, men skulle situationen ændre sig, således at de internationale nødhjælpsorganisationer ændrer deres prioriteringer og rent faktisk fremkommer med anmodninger om et hospital og lignende, vil regeringen nøje overveje sådanne anmodninger.

Det er derfor på ingen måde en afvisning eller underkendelse af forslagsstillernes intention med forslaget, men først og fremmest en understregning af nødvendigheden af, at det, vi gør, rent faktisk er i overensstemmelse med de reelle prioriteringer hos de internationale nødhjælpsorganisationer.

Anna-Marie Hansen (S):

Viljen til at hjælpe de mange flygtninge er stor i den danske befolkning, og beslutningsforslaget her viser også forslagsstillernes vilje til at hjælpe. At der blandt de mange tusinde flygtninge er et påtrængende behov for hjælp også på det sundhedsmæssige område er synligt for enhver. Vi skal dække selv de mest elementære behov for mad, vand, tøj og tag over hovedet. Flygtningene nåede kun at få ganske få ejendele med, da de blev drevet af sted, og den smule, de måske havde med, er ikke sjældent blevet frataget dem under flugten.

Sorgen over at være blevet fordrevet fra hus og hjem, ofte under ufattelige lidelser, udmattelsen under selve flugten, de manglende muligheder for at få dækket selv de mest basale behov og den udprægede mangeltilstand har alt sammen medført eller vil hurtigt resultere i en række sundhedsmæssige problemer.

Vi taler her om sult og savn, væske- og søvnmangel og om de elendige humanitære og sanitære vilkår under flugten. Det gør, at de svageste bukker under, mens de mange andre rammes af forskellige sygdomme. Hertil kommer selvfølgelig de psykiske stressreaktioner forårsaget af angsten for og sorgen over at miste nære familiemedlemmer under uhyggelige vilkår eller af at se andres lignende lidelser. Det